

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes, De Vita Et Passione D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

XXV. De gloria beatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59846)

**DE GLORIA
BEATORVM.**

**MEDITATIO XXV.
EVANGELIVM.**

IUSTI autem ibunt in vitam
aeternam. *Matt. 25.*

PROPHETIAE.

GLORIOSA dicta sunt de te ciuitas *Psal. 86.*
Dei.

Gloria & diuitie in domo eius. Psal. 111.

*Quam dilecta tabernacula tua Domine vir-
tutum, concupiscit & deficit anima mea in a-
tria domini. Psal. 83.*

*Beatus quem elegisti, & assumpsisti, inha-
bitabit in atrijs tuis. Psal. 64.*

*Beati qui habitant in domo tua Domine,
in seculo seculorum laudabunt te. Psal. 83.*

*Exultabunt sancti in gloria, letabuntur in
cubilibus suis. Exultationes Dei in gutture e-
orum. Psal. 149.*

*Inebriabuntur ab vbertate domus tuae, &
torrente voluptatis tuae potabis eos. Psal. 35.*

Quoniam

Quoniam apud te est fons vite, & in
mine tuo videbimus lumen.

Psa. 64. Replebimur in bonis domus tue, sanctum
est templum tuum, mirabile in equitate.

Isa. 33. 2. Qui ambulat in iustitijs, & loquitur ve-
ritatem, &c. iste in excelsis habitabit, mani-
festa saxorum sublimatio eius, panis ei datus
est, aque eius fideles sunt. Regem in decore
suo videbunt oculi eius, cernent terram a
longe.

Ibid. Videbunt Hierusalem habitationem epu-
lentam, habitaculum, quod nunquam trans-
ferri poterit, nec auferentur clavi eius in se-
piternum, & omnes funiculi eius non rumpen-
tur, quia solum modo ibi magnificans est Do-
minus noster.

Isa. 34. Tunc delectaberis super Domino, & in-
stollam te super altitudinem terre, & calcabis
te hereditate Iacob patris tui.

Isa. 35. Et redempti à Domino conuertentur, &
venient in Syon cum laude & letitia semper-
terna, super capita eorum gaudium, & exul-
tationem obtinebunt, & fugiet dolor, & gemitus.

Isa. 65. Ecce enim creo caelos novos, & terram no-
uam, & non erunt in memoria priora, sed
gaudebitis & exultabitis usque in sempiternum,
in his quae ego creo: quia ecce ego creo
Hierusalem exultationem, & populum eius
gaudium.

3. Qui docti fuerint fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stelle in perpetuas aeternitates. *Dan. 12. Sap. 5.*

4. Iusti in perpetuum vivent, & apud Dominum est merces eorum, & cogitatio eorum apud altissimum. Ideo capient regnum decoris & diadema speciei de manu domini, quoniam dextera sua teget eos, & in brachio sancto suo defendet eos.

CONSIDERATIONES.

DEVS beatissimus, infinita illa bonitas & caritas, cuius proprium est se communicare, sui que copiam facere alijs, volens se, non solum illa felicissima & ineffabili communicatione, qua Pater internè totum se communicat filio, idemque cum filio communicat se Spiritui sancto, sed etiam extra communicare creaturis, utramque naturam, ab initio condidit, corporalem & spiritualem, visibilem & invisibilem, Angelum & hominem, ac simul pro vtrorumque conseruatione loca convenientia fecit, cælum videlicet supremum pro Angelis, hunc verò mundum inferiorem pro hominibus: sicut & pro alijs naturis inferioribus alia loca, ut aerem
Punct. 1.
Gen. 1.
pro

pro auiibus, aquam pro piscibus, terram
pro bestiis, atque etiam pro homine,
donec vitam ageret animale, creauit.
Cælum enim supremum creauit Deus
nō pro solis angelis, sed etiam pro ho-
minibus beatis, qui in gloria erunt si-
miles angelis Dei. Hoc est illud cælum
cælorum, de quo scriptum est.

Psal. 113.

cæli Domino, terram autem dedit filiis hominum. Cælum cælorum dicitur; nam hi cæli visibiles complectuntur intra terram, sic inuisibile & fœlix illud cælum, complectitur hos nostros speculabiles cælos: itaque non modo superminet septem planetarum cælis, sed etiam octauo stellato, & nono crystallino, & decimo, quod est primum mobile. sic vt beatitudinis locus, sit vnde dicitur, à sanctis dictum Empyreum, est, igneum, nō quod calorē, sed splendorem ignis habeat. Hoc simulatque creatum est, completum est angelis qui etsi, vt spiritus purissimi, non opus habeant loco corporeo, quo circūstentantur, tamen quia sunt naturæ finitæ, atque ideo non possunt esse vbiique, quod proprium est solius Dei, debent run loco aliquo ipsorum naturæ congruenti contineri, qui non est alius quam locus gloriæ, nempe cælum Em-
pyreum.

pyreum, natura suo lucidissimum, subtilissimum & immobile. Lucidum est, quia est locus angelorum lucis, & hominum Sanctorum, de quibus scriptum est, quod *fulgebunt sicut Sol in regno Patris eorum.* Deinde, si infimum mundi corpus, Terra, est totum opacum & tenebrosum, consequitur summum eiusdem corpus debere esse lucidum & splendidum. Adhuc cælum hoc est subtile quia est domiciliū angelorum, qui sunt incorporei, & hominum beatorum, quorum corpora dote subtilitatis erunt ornata. Denique est immobile, quia est sedes beatorum; beatitudini autem debetur requies, cum sit omnium laborum & motuum terminus. Considera deinde huius cæli excellentiam, si enim spectemus situm, non potest esse nobilior: videmus enim quod corpus aliud alio est sublimius, hoc etiam esse nobilius, atque ideo aqua nobilior est terra, quia trāslucet, & aere aqua quia subtilis est, & ignis aere, quia lucidior, & cæli mobiles igne, quia incorruptibiles, ac denique supereminet, cælum, quod omnibus supereminet, nobilius & pulchrius est omnibus reliquis. Multo autē præstantior & excellentior eius nobilitas redditur, ex eo,

Mat. 13.

Gg quod

Ier. 23.
3 Reg. 8.

quod sit sedes Dei: nam licet ille ob suam
immensitatem loco aliquo comprehendi
non possit, quia de eo scriptum est, *Cae-
lum & terram ego impleo, & celi caelorum cae-
pere non possunt.* tamen principaliter de-
citur esse in caelo, & habitare in illo
quia Deus qui in se est incomprehensi-
bilis, ibi clarius se manifestat, & cogno-
scendum praebet, atque etiam excellentius di-
uina sua opera exercet, nam in caelis potest
perfectius relucet potentiae, sapientiae & bo-
nitatis diuinæ magnitudo. Potest
quidem, in amplitudine & firmitate
lorum. Sapientiae in ordine & conser-
uentia motuum; bonitatis in gubernatione
& conseruatione creaturarum. Nam
licet **DEVS** ex omnibus locis sua be-
neficia impertiat, tamen ex caelis longius
clarius & vberiore copia illa submi-
strat. Denique praestantia & pulchritudo
huius caeli inde liquet, quia Deus
voluit in eo esse Sanctorum omnium
domicilium. Etenim si Dominus, tam
bellam & elegantem voluit esse hanc par-
tem mundi infimam, hanc lacrymarum
vallem, ornans eam tanta creatur-
arum varietate, idque duntaxat pro habi-
tatione bestiarum & hominum, tam
amicorum, quam inimicorum, qui
velut peregrini, & in misero degunt

ilio
res
pa
lis,
uit,
glo
talis
tria
stas
iufin
ra fa
tria,
ofte
dent
dent
gem
plate
le, ne
Dei i
agnu
ciofa
tutum
tione
pecca
quit I
tue, &
ti, qui
tare: il
degus
nus, q

illo, quanto pulchriores & præstantio-
 res cogitare debemus esse sedes regias
 palatij illius cælestis, quod Deus ange-
 lis, carissimisque suis amicis præpara-
 uit, quibus in illo loco specialius suam
 gloriam & pulchritudinē patefacit. Si
 talis est sedes exilij, qualis erit illa pa-
 triæ? Si eiusmodi delitiæ, tantaq; venu-
 stas inuenitur in terra morientium, cu-
 iusmodi erunt terræ uiuentium? O ter-
 ra fælix, ô beata patria. Hæc illa est pa-
 tria, illa sancta ciuitas, quam angelus *Apo. 21.*
 ostendit Euangelistæ Ioanni descen-
 dentem de cælo, luce clarissima splen-
 dentem, cuius muri & fundamenta ex
 gemmis pretiosissimis erant fabricata,
 plateæ auro puro cõstratæ, quæ nec So-
 le, nec Luna opus habebat, nam claritas
 Dei illuminauit eam, & lucerna ei⁹ est
 agnus. O quàm admirabiles, quàm spe- *Psal. 83.*
 ciosæ, quàm desiderabiles Domine vir-
 tutum, sunt huius ciuitatis tuæ habita-
 tiones. Quam desiderat anima mea
 peccatrix habitare in ea. *Domine, in-* *Psal. 23.*
quit Propheta, dilexi decorem domus
tuæ, & locum habitationis gloriæ tuæ. Bea-
ti, qui digni erant semper eam inhabi-
tare: ibi enim perfectè, & videbunt &
degustabunt quam suauis sit Domi-
nus, quã magna multitudo dulcedinis,
 Gg 2 quam

quam immensa magnitudo eius glorie: ibi videbunt regem glorie in propria specie, & perfectissima caritate amabunt, & in æternum collaudabunt. Quam felix esses tu quoque anima mea, si tibi licuisset pretiosos muros huius celestis ciuitatis cōspicere, portas eius lucidas ingredi, ambulare in plateis aureis, eiusque Maiestatem, gloriam, beatitudinem & pulchritudinem diuine contemplari.

2. CONSIDERA, nobilem illum gloriosum triumphum, quando de cælorum, post vindictam peractam omnibus aduersarijs, de illis impijs, qui dixerant, *Nolumus hunc regnare super nos*, post subactum imperio suo totum orbem terrarum, cum victore exercitu in cælesti regnum suum contendet. Vbi primò obserua huius triumphi ordinem, quo primum locum tenebunt fulgentes & gloriosi angelicorum spirituum chori ingenti iubilo & pompa decantantes laudum canticum, *Gloria in excelsis Deo nostro*, & pax, non iam amplius, in terra, sed in cælo, hominibus bonæ voluntatis. Hos proximè sequentur honoratæ illæ acies veterum Patrum SS. Patriarcharum & Prophetarum, latis vocibus & ipsæ accinentes, instar clangentium tubarum.

Luc. 19.

Luc. 2.

tur
tio
ba.
nos
Pro
mi
qui
om
nun
ecce
imm
gnu
& d
tis f
dom
loru
sim
flor
Reg
cho
Vtri
forti
tium
festo
tiosi
pure
loris
stabi
clata
qui a

turbarum, quas Ioannes in suis reuelationibus audiit resonantes in hæc verba. *Halleluia laus & gloria, & virtus Deo nostro est, quia vera & iusta sunt iudicia ei.* *Apoc. 19.*
 Proximus his erit nobilissim⁹ ille Domini nostri præcursor Ioānes baptista, qui ineffabili quodam gaudio exultās omnibus demonstrabit ipsum Dominum, sibi vicinū, dicens, *Ecce agnus Dei,* *Ioan. 1.*
 ecce qui tollit peccata mundi. Post illū immediatē succedet Rex gloriæ, magnus ille triumphator mundi, mortis, & diaboli, in cuius latere & vestimentis scriptum erit. *Rex regnum, & Dominus dominantium* *Apoc. 19.*
 cuius dexteram tenebit cęlorum regina in veste ex auro mundissimo textra, & varijs virtutum cęlestiū floribus variegata. Latus huius cęlestis Regis stipabit gloriosus S. Apostolorū chorus stolis sacerdotalibus ornatus. *Psal. 44.*
 Vtrinque visere erit, varias acies, alias fortissimorum Martyrū, alias prudentium Virginum, alias Sanctorum confessorum. Omnes aut erunt ornati pretiosis fertis, & bellis coronis, nunc purpureis, nunc candidis, alijsq; varijs coloris stolis contextis: oēs quoque gestabunt victrices palmas in manibus, & elata voce clamabunt: *Dignus est agnus, qui occisus est, accipere virtutē & divinitatē.* *Apoc. 5.*

tem, & sapientiam & fortitudinem, & ho-
 norem, & gloriam & benedictionē. Ad-
 tum sequetur multitudo ingens,
 cuius numerus iniri non poterit, ex
 omni genere hominum, nationū, popu-
 lorum, & linguarū, candidissimis stolis
 amicta, & palmæ in manibus eius: &
 clamabunt voce magna dicentes. *Deo*
Deo nostro, qui sedet super thronum & regnat
 Et alij respondentes dicent, *Amen ben-*
dictio & claritas, & sapientia, & gratiam
actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro
in secula seculorum, Amen. Itaq; sicut Re-
 ges & Imperatores in suis triumphali-
 bus solent ad maiorem suam gloriam ante
 currum triumphalem, magnam turbam
 hominum bello captorū deducere: ita
 Christus verus Imperator, & triumphator
 mundi huius adducet secum glorio-
 sam Sanctorum multitudinem, quos
 sacro bello captos à misera tyrannide
 dæmonis, potestate mortis & seruitute
 peccati liberavit. O fortunati captivi,
 qui dum vestra culpa essetis serui, huius
 magni Domini beneficio estis facti
 liberi, & eius filij. Beati qui digni
 fuerint interesse huic celesti triumpho.
 O anima mea, vtinam aliquando Do-
 minus pro sua bonitate & misericor-
 dia tibi largiatur gratiā, vt tu licet in-
 digna

gna, nō dico cōparere possis in nobilif-
 simo illo Sanctorum hominū cōtu, sed
 tantum sub sacris illorū pedibus nonni-
 hil attollere caput, & vno solo momē-
 to dulcia illa cantica exaudire, & cæle-
 stes melodias, ac pulcherrimum illud
 iucundissimumque spectaculum con-
 tueri, quam felix esses, quam libenter
 tu quoque totam te laudibus diuinis
 concinendis occupares?

3. CONSIDERA ex alia parte, quam
 læto sinu illa cælestis Hierusalem reci-
 plet illos, qui ex tam periculoso confi-
 ctu redibunt victores & tropheis onu-
 sti. Vide, quanta, in ipso beatæ exopta-
 tæque patrię ingressu, humanitate, qui-
 bus amplexibus suscipiantur, qua har-
 monia, diuinaque melodia inter cæle-
 stium spirituum choros, honorentur,
 alijs spargentibus super eos cælestes
 flores, alijs rosas, alijs lilia & odoriferas
 corollas. O quanta erit iubilatio, quan-
 tum gaudium Angelorum, dum vide-
 bunt suas ruinas instauratas: & pariter
 hominum beatorum, cum cernent se
 similes & socios factos angelorum. Iam
 verò, vt magnus ille triumphator vna
 cum glorioso exercitu ad thronum
 paternæ gloriæ peruenerit, ibi tan-
 quā caput uostrum, & primogenitus in

multis fratribus, offeret & commenda-
bit æterno Patri illam nobilem suo-
rum electorum turbam, iisdem ver-
bis, quibus vsus est existens adhuc in
terris. Ecce pater illos quos dedisti mi-
hi, custodiui, & nemo ex ijs periit. Pater
Et, serua eos in nomine tuo quos dedisti mi-
hi: vt sint vnium, sicut & nos, & sicut tu pa-
ter in me, & ego in te, ita & ipsi in nobis
vnium sint. Ecce Pater mi illos quos ab æ-
terno elegisti & prædestinasti vt essent
conformes imagini meæ, quos in tuo
filios adoptasti, & meos in regno cæle-
sti cohæredes. Hic est fructus sublimis
meæ crucis, quem tot sudoribus & la-
boribus è terra collegi, & ad salutem
perduxi vsq; ad cælum. Hos Pater mi
quos dedisti mihi, cupio mecum reman-
nere, vbicumque ego fuero, vt videant
& fruantur claritate quam dedisti mi-
hi; optoque vt caritas qua tu me ama-
sti sit quoque in omnibus illis, & ego
pariter in ipsis. Ex alia parte considera
quomodo Pater æternus excipiendo &
amplexando infinita caritate suum fi-
lium constitutus sit cum ad suam de-
xteram, eiq; traditurus, vti Propheta vi-
dit in admiranda illa visione, potestatem,
honorem, & regnum, vt omnes
populi, tribus & linguæ illi seruiant.

Ioan. 17.

Rom. 8.

Esai. 4.

Dan. 7.

Ca.

Cuius potestas erit æterna, & regnum eius non habebit finem. Tunc resonabunt voces, quas S. Ioānes audiuit, quasi tubæ magnæ, & quasi voces aquarum multarum, & maximæ voces tonitruorum dicentium. Halleluia, *Quoniam regnavit Dominus DEVS noster omnipotēs. Gaudeamus & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt nuptiæ agni, & vxor eius preparavit se.* Deinde considera Patrem misericordiarum, & omnis consolationis, quam paterno beneuolq; affectu cōplectens omnes suos electos, suisque diuinis manibus abstergens lacrymas ab oculis eorum, dulcissimo ore suo omnibus præbeat osculum summæ & æterna pacis, *quæ exuperat omnem sensum, humanum & angelicum.* *Philif. 4.*

4. CONSIDERA illam æternam & prælauram cænam, quam Deus electis suis parauit in cælo, de qua scriptū est: *Beati qui ad cænam nuptiarū agni, vocati sunt, Ad hanc cænam, & ad has felicēs nuptias æternus Pater per suam infinitam misericordiā vocabit & inuitabit omnes. Unigenitus verò eius fili⁹ cælestis sponsus pro sua immensa caritate, abundanter hanc cænam instruet ferculis, vituli saginati, panis vitæ. & vino illo, quod amore animas inebriat.* *Luc. 15. Psal. 22.*

In hac cœna deniq; Spiritus sanctus suæ
 suauitatis & dulcedinis vbertate præ-
 parabit & cōdies cibos omnes. Rectissi-
 mē autem appellatur cœna, non pran-
 dium, quia est vltima electorum refe-
 ctio, post quam nulla alia superest. Spe-
 ciatim autem dicitur cœna agni, id est,
CHRISTI Domini nostri, de quo di-
 xit S. Ioannes, *Ecce agnus Dei, ecce qui tol-
 lit peccata mundi*, quia ille per passionem
 suā & mortē meruit nobis resurrectionis
 gloriam, & fœlici cœna dignos red-
 didit. Ac rectē dicitur cœna nuptiarum
 agni, nā tunc in cœlesti illo conuiuio,
 sponsa, quæ est Ecclesia sancta, cōsum-
 mata quadam caritate cum vnigenito
 Dei filio perfectē desponsabitur, eique
 inseparabiliter copulabitur. O cœna re-
 gia, vereq; diuina, in qua tam frequens
 inuenietur numerus conuiuiarum, no-
 bilissimorum, pulcherrimorum, sapien-
 tissimorum, vnaque voluntate & per-
 fectissimo amore inter se deuincto-
 rum. Huic mensæ assidebunt Angeli,
 archangeli, principatus, potestates, vir-
 tutes, dominationes, thrōni, Cherubi-
 ni, Seraphini; Adhęc omnes Patriarchę
 & Prophetę, Apostoli, Martyres, Con-
 fessores, Virgines cū omnib. alijs san-
 ctis. In hac cœna Christus Dominus no-
 strus

ster, ceu caput & sponsus Ecclesiae triū-
phantis, & velut summus Sacerdos, qui *Collof. 1.*
Deū pacificauit cum hominib. prin-
cipem locum tenebit, & inuitabit electos
suos his beneuolis verbis. *Comedite ami- Cant. 1.*
ci, & inebriamini carissimi. Diuidet ipse
cibos, & in cōuiuas distribuet, secundū
illud q̄ alibi dixit. *Faciet illos discumbere,*
& transiens ministrabit illis. Ipse quoque, *Luc. 12.*
& tanquā Deus, & tanquam homo, erit
cibus, & lautissimū ferculū, quo oēs re-
ficietur, vnde alicubi dixit. *Si quis per Ioan. 10.*
me introierit, saluabitur, & ingredietur & e-
gredietur, & pascua inueniet. Proxima à
Christo se debet beatissima, dignissima-
que eius mater, angelorum, omniumq;
Sanctorū regina: post quam alij sancti
suo ordine, iuxta dignitatem, gradū &
magnitudinem meritorum cōseque-
tur. In hac felicissima cœna beatorum
mētes cœlesti illo manna copiosissimè
reficietur & satiabuntur, quod omne *Sap. 16.*
habet delectamentum & suauitatem
saporis: deinde & explebuntur mul- *Psal. 35.*
titudine diuinarum deliciarum, quas
Dominus reconditas tenuit, & serua-
uit timentibus se, ac denique omnium
illarum voluptatum cœlestium tor-
rente inebriabuntur, de quibus scrip-
tum est, *quod oculus non vidit, nec auris*

1. Cor. 2. *auduit, nec in cor hominis ascendit, que præparauit Deus ijs qui diligunt illum.*

5. **CONSIDERA** deinde in specie o-
pes & exuberantes delicias illius cele-
stis mensæ: in quacumq; enim partem
beati se conuertent, omnino inueni-
ent multas & nouas occasiones infi-
nitæ oblectationis spiritualis & pacis,
quia tot erunt dapes in illo diuino
conuiuio, quod considerationes fieri
poterunt à sanctis, vel de Deo, vel de
seipsis, vel omnibus alijs rebus, quæ
extra ipsos, vel sub ipsis fuerint. Et
primò, quod attinet ad res sub ipsis
constitutas, cogita quanta lætitia ge-
stient, cum videbunt se saluos emer-
sisse ex periculoso huius mundi naufra-
gio, quod tam pauci euadunt, & ad tan-
tæ securitatis portum appulisse: vbi
coniectis oculis in nauigationis præ-
teritæ cursum, in mentem venient, &
tempestates quas experti sunt, & sytes
ac carybdes, quas præteruecti sunt, &
tot hostium, diuersarumq; tentationū
pericula, a quibus Domini sui benefi-
cio sunt liberati. Exultabunt quoq; se-
iam in statu tam securo versari, in quo
neq; amplius peccare, nec Deum offen-
dere, nec magnū gloriæ bonum, quod
nunc possidet amittere possunt. *ô quāto*
gau-

gaudio eorū corda implebuntur, quando videbunt tot peccata, omni hora committi in mundo, tot animas dilapsas & indies dilabi in tartara, & se ex tanta hominum perditorum multitudine voluntate diuina in numerum electorum, & eorum quibus tam felix fors contingeret, relatos. O quantum pro hoc beneficio recepto collaudabunt Dominum, quā lætis vocibus eum benedicent, dicentes cum Propheeta. *Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captiōem dentibus eorum. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium.* Psal. 123.

Quando verò beati oculos mentis attollent ad considerationem rerum supra ipsos existentium, ad contemplandam incomprehensibilem Deitatem, illam diuinam essentiam, perpenderunt in explicabili cum gaudio & voluptate cōiunctū erit, clare videre à facie ad faciem Deum illum tam admirabilem, exemplar illud & fontem omnis pulchritudinis, omnis gloriæ, omnis puritatis & splendoris. Adhæc in illo speculo in finitæ sapientiæ contemplari ordinem & ornatum mundi, omniumq; rerum creatarum; & simul omnē veritatem, multaque arcana mysteria, quæ nunquam vel homo audiuit, vel

humano ingenio comprehendi poterunt, perspicere, quæ omnia beatis illis animis incredibilem quandam & ineffabilem pacem conciliabunt. Præterea cogita, quantus simul stupor & gaudium eorū erit contemplari diuinissimum altissimumq; mysterium beatissimæ Trinitatis: tunc enim clarissime intelligent, qua ratione filius, verbum illud æternum à Patre sit generatum, & quomodo Spiritus sanctus ab utroque Patre scilicet & filio processerit: ac rursus, quatenus diuinæ personæ istæ sint numero tres in vna eademque simplicissima essentia & substantia. quomodo etiam diuinæ & beatissimæ personæ perpetuo se respiciant, & sempiterno amore vicissim se ament, ac infinita suauitate & foelicitate suo mutuo conspectu gaudeant & perfruantur. Hic in hoc abyssu diuinarum opum & perfectionum vera inuenietur requies, & explebitur totus intellectus nostri appetitus, quia videbit in conspectu suo esse quicquid poterit intelligere & capere. Hic quiescet quoque nostra voluntas, amando bonum infinitum, in quo consistunt omnia bona, & extra quod nullum reperitur bonum. Hic deniq; cessabit omne cordis
notit

nostri desiderium, quia nihil restabit quod desiderari vel optari amplius possit. Quare tanta erit voluptas, dulcedo & pax illarum sanctarum animarum, ut tota amore sui creatoris inflammatae ex redundantī caritate sint absorbendae & quasi transformandae in ipsum DEVM, quem continenter amplexabuntur, & amabunt, nec unquam deinceps vel ab amore, vel à praesentia illius distellentur.

6. POST contemplationem diuinæ essentiae, quæ est, manna illud absconditum, ille cibus internus, quo pascuntur mentes beatorum, considera quantum gaudium & solatium extrinsecus se adiungat ex praesentia, suavi que conspectu humanitatis amabilissimi eorum redemptoris, dum summa lætitia perfundentur ob præclarissima dona gratiæ & gloriæ tam sacro illi corpori, quam sanctissimæ animæ communicata, quæ quo gloriosior est, & excellentius, quam omnes sancti Deo perfutur, tanto ampliorem gloriam & splendorem eidem suo corpori communicat, sic ut lux suæ immensæ pulchritudinis, pulchritudo suæ clarissimæ lucis omnem pulchritudinē & claritatē excedat, non modo Solis & Lunæ, omniumque stellarum

Luc. 10.

larum, sed omnium etiam corporum glorificatorum. Vnde & eius visio, post illam beatificam Dei visionem, electis summum afferet gaudium & consolationem si enim beati fuerunt oculi, qui eum viderunt in terra adhuc mortali, quanto beatiore erunt, qui eum merentur videre gloriosum & triumphantem in cœlo? Gaudebunt quoque electi excellentia & gloria humanæ naturæ filij Dei, quod illius beneficio liberati sint ab æterna damnatione, multaque dona & charismata gratiæ in hac vita sint consecuti, ac post eam beatitudinem æternam, qua tunc perfruentur. Adhæc sigillatim materiam lactis eadem humanitas **CHRISTI** ministrabit ratione vnionis quam habet cum persona diuina filij Dei, qua factus est, vt **CHRISTVS** non solum sit verus homo, sed etiam verus **DEVS**, quæ est infinita quædam dignitas, quod est bonum maximum, nobilissimumque donum, omnium bonorum donorumque quæ vlli vnquam naturæ, etiam angelicæ concessa fuerunt. Quomodo ergo cogitemus, exultabunt sancti in gloria, cum videbunt hominem vnum eadem natura secum constantem esse Creatorem hominum? suamque carnem & san-

sanguinem sedere ad dextram æterni Patris, & esse hypostasi vnū cum Creatore & Domino cæli & terræ? quanta lætitia offerentur inter Angelos, quando videbunt ipsorum angelorum Dominum, omniumq; aliarum rerum, nō esse Angelum, sed hominem suum, fratrem & caput, se autem velut membra huius capitis exaltatos, & participes factos tantæ gloriæ & beatitudinis: sic vt homines nunc possint dicere confidenter ipsi Deo hæc sponsæ verba, *Quis mihi Cant. 8. dei te fratrem meum sugentem vbera matris meæ, vt inueniam te foris, & deosculer te, & iam me nemo despiciat?*

7. POST visionem diuinæ essentia, & sacrae humanitatis filij Dei, omnes sancti in cælo mirabiliter recreabuntur præsentia & conspectu gloriosissimæ Virginis, Dei matris, de cuius gloria lætantur angeli, de cuius excellentia gloriantur homines, cuius vultus gratiosissimus lætifica totam illam supernam ciuitatem Dei. Maximum certe celestium ciuium gaudium esse debet videre beatam illam benedictamque matrem, non iam in terra humilis ancillæ instar geniculantem ante præsepe, aut filiolum suum brachijs complectentē cum timore ne ab aliquo tollatur, sed tan-

tanquam cæli Reginam in summo cælo, supra omnes angelorum choros omnesq; sanctos eleuatam, corona duodecim lucidissimarum stellarum in capite ornata, amictâ Sole & Luna sub pedibus eius, circūdatam vndiq; rose, lilijs, alijsq; cælestibus flosculis, assidentem ad dexteram vnigeniti filij sui, & per amoris teneritudinem dilecto suo innixam, securamque & certam quod in æternum ab eo amplius diuelli non possit. Plurimum itaq; beati eius visione oblectabuntur; primo quia omnes puras creaturas dignitate, sanctitate, pulchritudine & perfectione antecessit; quæ enim pulchritudo vel sanctitas potuit desiderari in illa, quæ concepit & peperit omnis pulchritudinis & sanctitatis fontem? singulare quoque gaudium beati habebunt in huius sanctissimæ Virginis conspecto, propter multa magnaque beneficia ac dona, cum gratiæ, tum gloriæ, quæ illius fauore à Domino sunt consecuti. Deinde quia peculiaris est sanctæ Ecclesiæ aduocata, refugium peccatorum, consolatrix afflictorū, & misericordiæ mater, cuius beneficio tot in suis afflictionibus & ærumnis sunt cōsolati, tot innumerabiles peccatores adiuti sunt, ut

Apoc. 12.

Cant. 8.

è cœno peccatorum emergerent, & tandem vitam æternam consequerentur. Deniq; gaudebunt, ob inæstimabilem dignitatem & excellentiam, quod electa sit in matrem vnigeniti filij Dei, ob quam præminentiam & dignitatem quodammodo infinitam vniuersa militiæ cœlestis curia illā singulariter honorat, reueretur & admiratur. Qua de re sigillatim illi sancti tanto amplius effusiusq; exultabunt, quanto in hac vita impensius illi fuerint addicti, ardentius dilexerint, coluerint, pluraq; beneficia eius fauore consecuti fuerint.

8. CONSIDERA deinde quantum gaudium, quanta consolatio accessura sit beatis in cælo, ex ijs rebus, quæ circum illos erunt; vt quando videbunt se in tam numerosa & foelici societate versari, inter tot angelorum choros, totq; reliquorum sanctorum exercitus, qui omnes sole & stellis erunt splendidiore; cum audient cælestes hymnos, dulcissima illa cantica, illam angelicam melodiam, illas voces perpetuarum laudum lætissimas & iucundissimas. Si vnus angeli conspectus, & perfecta cognitio, superat quantamcunq; huius mundi lætitiā, quæ lætitiā erit continenter intueti omnes totius
Para-

Paradisi angelos eosdem perfectè cognoscere, eorum dulcissima frui familiaritate, omnium quæ reliquorum factorum ? Deinde quàm iucundum & delectabile erit ibidè conspicerè & alloqui omnes Beatos Apostolos, Prophetas, Patriarchas, Martyres, Confessores, Virgines, omnesque alios Sanctos vtriusque sexus, posse semper eorum conspectu frui, eorum commercio & familiaritate uti, beatitudinis & gloriæ vniuscuiusque participem fieri, gaudere bono & felicitate omnium ? Nam in illa gloriosa ciuitate, ut dicit Prophetæ, omnes Participes fiunt bonorum à quolibet possessorum : sic ut vnusquisque beatus non minùs particeps sit gloriæ & felicitatis omnium, quam est particeps propriæ ; idque proficiscitur ex summa caritate & vnione, quæ inter se sunt deuincti : diligunt enim se mutuo amore quodam ardentissimo & perfectissimo. quo fit ut bona omnia eorum sint communia, gloriæque & beatitudo vnus, sit quoque omnium. His accedit summa quædam humilitas, quæ eo vsque inter eos eminet & regnat, ut quo quisque illustrior est in gloria, hoc maiorem humilitatem declarat, maioriq; beneuolentia se demittat

Psal. 121.

mittat aduersus infimos. Neque tantum iucunda hac societate sed etiam gloriosorum corporum pulchritudine mirificè beati recreabuntur, quæ tam clara erunt & splendida, vt. si omnis huius mundi pulchritudo in vnum cogatur, non possit vel vnus infirmorum ciuium cælestium pulchritudini æquari. Iam ergo cogita quanta oblectatio & iucunditas sit futura, intueri non dico omnium beatorum minimum sed innumerabilem tantorum, tantaque gloria & pulchritudine excellentium sanctorum turbam, & in medio tam sancti nobilisque cætus agere? Iam præter pulchritudinem, quæ tam voluntatem afferet, conspiceret tam numerosum exercitum, tam admirabilem & venustum ordinem; vnusquisque enim suum sibi locum & gradum gloriæ vendicabit, pro dignitate & magnitudine meritorum: atque hæc sunt cælestes mansiones, de quibus Dominus dixit, *In domo Patris mei mansiones multe sunt*, indicans nimirum, secundum dissimilitudinē meritorum, fore quoque varietatem præmiorem. Denique non minorem oblectationem & recreationem conciliabit, cælestium illarū personarum nobilitas & dignitas; omnes enim

Ioan. 14.

enim erunt Reges & Reginae, omnes filij & hæredes Dei, fratres & cohæredes ipsius CHRISTI, omnes sapiëntia pleni, omnes amici, & creatoris familiares. Quod verò gaudiū, quod oblectamentum maius esse potest, quid iucundius optabiliusve, quàm non modo adesse, sed esse quoq; inter illos cælestes & nobilissimos ciues? atq; esse nō solum tam pulchrum, tam fulgidum & gloriosum, ac alij sunt, verum etiam participem pulchritudinis, gloriæ cæterorumq; bonorum & donorū cuiusq; beati? O quam gloriosa dicuntur de te ciuitas Dei, Beati qui te amant, & quærunt, atq; eligentur, vt in tuis æternis habitaculis commorentur.

Psal. 86.

9. CONSIDERA tam ingentem & exuberantem fore fœlicitatem & gloriam electorum, vt quocunq; se conuerterint, noua semper inestimabilis gaudij & consolationis materia se sit oblatura. Etenim non tantum gaudebunt de rebus quæ sunt supra, vel circū ipsos aut sub ipsis, sed etiã de rebus quæ sunt intrinsecus in ipsis, nimirum de omnibus excellentijs & perfectionibus tam animis quam corporibus eorū cõmunicatis. Cum enim homo constet animo & corpore, quilibet beatus duplici frue-

ci fruere tur fœlicitate & gloria, animæ
 fcilicet, & corporis, fecundum illud fa-
 pientis. *Omnes domestici eius vestiti sunt Pro. 31.*
duplicibus. Atq; hæ vestes nō aliud sunt,
 quam duæ illæ stolæ, quarum vna, vt est
 in Apocalypsi, nunc vestitæ sunt ani-
 mæ Sanctorum in cælo, altera verò ve- *Apo. 6.*
 stientur post generalem resurrectio-
 nem corpora. Prior stola animæ consi-
 sistit in trib. gloriosis dotibus, quæ per-
 tinēt ad præmium beatorum essentia-
 le. quarum prima posita est in clara Dei
 visione, quæ fidei succedit, hoc est, no-
 titiæ obscuræ, qualis haberi solet in hac
 vita. Secunda verò, in plena possessio-
 ne, aut comprehensione ipsius Dei, quæ
 succedit spei. Tertia in fruitione, quæ
 spectat ad charitatem, quæ in hac vita
 incipit, & in altera perficitur. Posterior
 stola corporis consistit in quatuor do-
 tibus, subtilitate, impassibilitate, agili-
 tate, & claritate. Præter has gloriosas
 dotes, nonnulli è beatis habebunt alia
 quædam præmia accidentaria, quæ
 vocamus Aureolas à Deo dandas in
 præmium excellentis & ardui alicuius
 operis boni, vt martyrij, virginitatis,
 institutionis & defensionis dogmatum
 Religionis Christianæ. Ex quib. aureo-
 lis in corporibus Sanctorum singula-

ris quædam lux, aliaque ornamenta
lucubunt, quibus erunt longè alijs illu-
striores & honoratiores. Accedet ad
hæc omnia gloria sensuum, quorum
quisque sua singulari oblectatione per-
fruetur. Oculi enim erunt splendidio-
res Sole, gaudebuntque non solum a-
spectu gloriosorum corporum, sed eti-
am orbium cælestium, campisque a-
mœnissimis, & spatijs amplissimis cæ-
li Empyreici. Aures deinde melodiam
perpetuam, & cantica suauissima audi-
ent. Gustus ineffabili dulcedine, quæ
omnium saporum suauitatem vincant,
explebitur. Similiter reliqui sensus, su-
is, suæque naturæ consentaneis rebus
mirabiliter receabuntur. Cogita hic
quanta hæ animæ sanctæ inter tanta
gaudia, pace, lætitia, & consolatione
complebuntur: vbi intellectus rebus
intelligendis, voluntas amandis, ocu-
li contuendis, lingua laudibus dicen-
dis, & gratijs creatori reddendis sine
vlla fatietate satiabuntur. Denique
beati, quando conuerterint mentem
in cogitationem æternitatis bonorum
quibus fruuntur, vt quod felicitas nun-
quam exitum vllum sit habitura, sed
duratura donec **DEVS** sit **DEVS**, in
quandam consolationum abyssum
sen-

sentient se demergi, in qua nec fundum, nec finem suarum deliciarum inueniant.

10. O vere fœlices illos, qui ab hoc periculoso & seditioso mundo liberi, promeruerint peruenire ad te Deus meus, portum tranquillissimum, securissimumque: illos scilicet, qui è mari ad littus, ab exilio ad patriam, ex carcere ad regnum à te euocabuntur. O Regnum æternum, regnum omnium sæculorum, vbi lux est nunquam deficiens, pax, quæ omnem sensum exsuperat, in quo animi sanctorum suauiter requiescunt, lætitia sempiterna circumdati, clarissimo splendore vestiti, & coronis cum gemmis pretiosissimis ornati. Hic omnes beata Dei visione, sanctorum angelorum consortio, & iucunda omnium sanctorum societate perfruuntur. Hic inuenitur vera lætitia sine tristitia: salus sine dolore: abundantia sine defectu; lux sine tenebris, vita sine morte, omne bonum sine vilo malo. Longe ab hac cœlesti regione abest omnis amaritudo, omnis pœna, omnis turbatio, omnis discordia: est verò in e. summa pax, plena & perfecta caritas, secura quies, continuum

Philip 4.

Esaiæ 35.

Psal. 20.

Hh gau-

gaudium cordis, laus Dei perpetua, & perpetua lætitia in Spiritu sancto. O felix iucunditas, ô iucunda fœlicitas, videre Deum semper à facie ad faciem, frui Deo, viuere cum Deo & à Deo. Quid dulcius, quid optabilius ergo potest esse hac beata & fœlici vita? O verum gaudium Domini, gaudium excedens omne aliud gaudium, extra quod non quit esse verum gaudium. O vti nam mihi quoque fas sit ingredi in te, & possim contemplari Deum meum, habitantem in te. Veni lux mea, redemptor meus, redime tandem animam meam ab hoc infœlici carcere, vt tuum nomen sanctum collaudare possim.

Ioan. 7.

O fons vitæ, ô vena aquarum viuentium, quæ dixisti, *Si quis sitit, veniat ad me, & bibat*, quando ab hac terra sterili & deserta, migrabo ad abundantissimas tuæ dulcedinis aquas, vt infinitam sitim meam possim tuæ misericordiae liquore restinguere? Quando veniam, Domine, & apparebo ante faciem tuam? O anima mea quando tandem videbis diem tantæ lætitiæ & exultationis, in quo tibi dicatur, *Intra in gaudium Domini tui*? O gaudium sine mensura & termino. O domus plena

Psal. 42.

Matt. 25.

plena & exundans omni voluptate. Felices, qui à te sunt electi.

COLLOQUIUM.

O Dulcissime & clementissime Domine IESY CHRISTE, quis mihi dabit pennas sicut columbæ, vt possim volare ad æterna tua tabernacula, & in ijs requiescere? transfige precor cor meum amoris tui sagitta, percutere hanc durissimam mentem meam forti diuinæ dilectionis tuæ iaculo, vt ex capite meo abundantiam aquarum, & ex oculis meis fontes lachrymarum elicias, ob summum desiderium videndi tui, Dei mei, Regis mei, in propria pulchritudine tua; vt noctu diuque, plangam sine vlla præsentis vitæ consolatione, donec merear contemplari te, dilectum meum, & sponsum speciosissimum in cælesti thalamo; videre quoque vna cum electis tuis gratiosissimam faciem tuam, vt ineffabili gaudio plenus, cum omnibus te diligentibus dicere possim. Ecce quem concupiui, iam video, in quo speravi, iam teneo, & quem tantopere dilexi, iam possideo: etenim in cælo nunc con-

Hh 2 iun-

734 MEDITAT. DE VITA
iunctus & vnitus sum illi, quem dum
essem in terris, toto corde meo ama-
ui, cui omni amoris conatu semper ad-
hæsi. Hunc laudabo, hunc benedi-
cam, viuentem & regnantem
in sæcula sæculorum.
A M E N.

FINIS
SECUNDÆ PARTIÆ

INDEX